

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 97.476 van 5 juli 2001  
in de zaak A. 100.534/X-10.138.**

In zake : 1. Paulette VANDER MIERDE,  
2. Alfons TRUYERS,  
die woonplaats kiezen bij  
Advocaat V. ENGELEN,  
kantoor houdende te  
3530 HOUTHALEN-HELCHTEREN,  
Herebaan-Oost 3/1

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de  
minister van Maatschappelijke Integratie,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat B. BRONDERS,  
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,  
E. Beernaertstraat 106.

-----  
**D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat Paulette VANDER MIERDE en Alfons TRUYERS op 16 februari 2001 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de ministerraad van 15 december 2000 strekkende tot het inrichten van een asielcentrum op het domein Hengelhof te Houthalen-Helchteren;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 21 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 juni 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat THIRIAR die, loco Advocaat V. ENGELEN verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat V. VAN DE KEERE die, loco

Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekers, die, als bewoners, naakte eigenaar, respectievelijk vruchtgebruiker van de woning gelegen Tulpenstraat 138, beweren "rechtstreekse burens van het domein Hengelhoef" te zijn, met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de eerste plaats doen gelden :

"(...)

De bestreden beslissing maakt een ernstige en onmiddellijke inbreuk op de bestemmingsvoorschriften van het Gewestplan Hasselt-Genk en het B.P.A. 'Toeristische Weg Borkrijk-Hengelhoef-Kelchterhoef' en miskent ondergeschikt manifest de vergunningsverplichting voor de doorgevoerde functiewijziging, met de extra omstandigheid dat zulks noch in feite noch in rechte in de bestreden beslissing wordt verantwoord en hieromtrent evenmin enig overleg is geweest met het gemeentebestuur van de gemeente Houthalen-Helchteren of informatie van de buurtbewoners, zodat de aangehaalde middelen ernstig zijn.

(...) dat, hoewel er in principe geen rechtstreeks verband bestaat tussen de ernst van de aangevoerde

middelen en de ernst van het nadeel, toch niet kan weerlegd worden door de besturen dat een overtreding van de bestemmingsvoorschriften van een B.P.A. aan een buur meteen ook een ernstig nadeel berokkent. (...)

Uiteindelijk bestaat de deelgemeente Houthalen-Oost uit ongeveer 4.000 inwoners hetgeen plots door de bestreden beslissing zou toenemen met 750 vaste bewoners. Deze laatsten verblijven in een open centrum en zullen zich dan ook vaak begeven in de wijk bewoond door verzoekers.

De rust welke verzoekers normaal mogen verwachten in hun omgeving rekening houdend met de natuurlijke omgeving gevormd door het domein Hengelhoef en de aanpalende zone van het natuurgebied Ten Haagdoren Heide dreigt verstoord te worden door het feit dat de populatie ter plaatse plots wordt opgedreven met 750 personen welke niet enkel in het toeristisch seizoen doch wel gedurende het ganse jaar aldaar zullen verblijven.

Zonder enige voorlichting worden de wijkbewoners geconfronteerd met 750 nieuwe bevolkingsleden, waarvan zij de zeer specifieke problematiek (precair juridisch statuut, eventuele integratiemoeilijkheden, economisch en/of misschien wel politiek getraumatiseerd, afwezigheid van enig inkomen nu het bestaansminimum niet meer aan asielzoekers wordt toegekend) niet kennen, wat bij verzoekers sub 1.a, 1.b en 2 een verhoogde vrees voor sociale spanning, zelfs mogelijk van verhoogde criminaliteit in hun wijk, zou doen ontstaan.

Hierdoor heeft verwerende partij een gevoel, een gemoed, die door sommigen zelfs onterecht als een 'vooordeel' bestempeld zou worden, in de hand gewerkt waardoor de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, met haar onvermijdelijke aantasting van de bestemming van het domein Hengelhoef en omliggende wijk, als een ernstig en niet te herstellen nadeel ervaren zal worden.(...)

Elk nadeel is in een zekere mate een subjectief gegeven en de omstandigheid dat een nadeel een subjectief aspect inhoudt, heeft op zich niet tot gevolg dat met dat nadeel geen rekening kan worden gehouden (...)

Dat bij de beoordeling van het moeilijk te herstellen nadeel tevens rekening kan worden gehouden met het feit dat het 'humanitair gezien' uitgesloten is dat verwerende partij 750 asielzoekers op straat zou zetten of zou verplaatsen bij de vernietiging van de bestreden beslissing, daar voor zulk een groot aantal asielzoekers op korte tijd niet of niet in menswaardige omstandigheden, de nodige plaats in andere centra zal kunnen worden gevonden.(...)"

Overwegende dat de verwerende partij erop wijst dat de verblijfsaccommodatie waarin de asielzoekers zouden worden opgevangen deel uitmaakt van een 300 ha groot domein dat hoofdzakelijk bestaat uit bossen, een kasteelgebouw, een zwembad, een camping en de verblijfsgelegenheid, uitgebaat door de v.z.w. Gezondheidszorg en dat de Belgische Staat enkel de gebouwen voor verblijfsaccommodatie zou aankopen en het kasteelgebouw, het zwembad, de camping en de omliggende bossen verder worden geëxploiteerd door de betrokken v.z.w.; dat de verwerende partij daaraan toevoegt dat de aanwezigheid van 750 asielzoekers op een plaats waar vroeger veel meer toeristen aanwezig waren niet tot een ernstige verstoring van het leefklimaat van verzoekers leidt, dat in een eerste fase slechts een honderdtal asielzoekers zou worden toegelaten terwijl er volgens verzoekers gedurende de vakantieperiodes meer dan 200.000 toeristen aanwezig zijn, dat de bewering dat de komst van 750 asielzoekers tot sociale spanning en zelfs tot een mogelijke verhoogde criminaliteit in de wijk zou leiden louter hypothetisch is en het nadeel subjectief en zelfs onbestaande is en alleszins niet ernstig is en dat de verwerende partij er van meet af aan op heeft gewezen dat vooral gezinnen met kinderen zouden worden opgevangen in het opvangcentrum "waaruit bezwaarlijk een verhoogde criminaliteitsdreiging kan worden afgeleid";

Overwegende dat de schending op zich van een bestemmingsvoorschrift van een plan van aanleg, gesteld dat dit terzake het geval zou zijn, niet per se een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt; dat het nadeel in zoverre niet ernstig is;

Overwegende dat het domein Hengelhoef, luidens de recreatiegids die verzoekers voorleggen, 300 ha groot is; dat dezelfde recreatiegids vermeldt dat het verkeersvrije domein het hele jaar open is en

bestaat uit visvijvers, dennenbossen, beukenlanen, heidelandschappen, sportaccommodatie, een subtropisch recreatiebad, een bungalowpark, een camping en trekkers-hutten; dat uit de door verzoekers overgelegde onduidelijke uittreksels uit het bijzonder plan van aanleg blijkt dat de verblijfsaccommodatie waarin de asielzoekers zullen worden ondergebracht gelegen is in de zone "centrum voor verblijfsrecreatie-vakantiewoningen" die ongeveer midden in het domein ligt, een eind vandaan van de Tulpenstraat waar de woning van verzoekers zich bevindt, met daartussen nog een zone "te revaloriseren landschap bos-heide" en een zone "centrum voor verblijfsrecreatie-kampeerterrein";

Overwegende dat het "opdrijven van de plaatselijke populatie" met 750 personen ook buiten het seizoen in een gebied dat jaarlijks door vele duizenden toeristen wordt bezocht, een verwaarloosbaar gegeven is en zonder noemenswaardige invloed op de rust van verzoekers, te meer omdat het domein ook buiten het hoogseizoen openstaat voor sociaal toerisme; dat verzoekers niet uitleggen of concreet aantonen hoe, en het zelfs niet van algemene bekendheid is dat, de "specifieke problematiek" van deze 750 personen zou leiden tot "sociale spanning" of mogelijk "verhoogde criminaliteit"; dat de vrees of het gevoel dat verzoekers op dat gebied koesteren derhalve zonder grond is; dat het nadeel in zoverre niet ernstig is; dat overigens ook niet kan worden ingezien waarom de door verzoekers ingeroepen nadelen terzake moeilijk te herstellen zouden zijn; dat deze nadelen voortvloeien uit de wijziging van het gebruik van een reeds bestaande verblijfsaccommodatie; dat, in geval van gebeurlijke vernietiging van het bestreden besluit, onmiddellijk een einde kan worden gemaakt aan het wederrechtelijk gebruik, door de overplaatsing van de asielzoekers naar een ander opvangcentrum; dat verzoekers weliswaar doen gelden dat "voor zulk een groot aantal asielzoekers op

korte tijd niet of niet in menswaardige omstandigheden, de nodige plaats in andere centra zal kunnen worden gevonden"; dat er echter niet kan van worden uitgegaan en verzoekers ook geen aanneembare argumenten bijbrengen waaruit kan blijken dat, ingeval het bestreden besluit zou worden vernietigd, de overheid zich aan de uitvoering van dit arrest zou onttrekken;

Overwegende dat verzoekers nog doen gelden :

"Het domein Hengelhoef is een in Midden-Limburg unieke groene recreatiezone (...) met een beboste oppervlakte waarvan de ongeschonden nabijheid en toegang een onvervangbare kwaliteit biedt aan de buurtbewoners en vakantiegangers.

De recreatieve stemming die het domein kentekent zal onvermijdelijk teloorgaan door de inrichting van een open opvangcentrum voor kandidaat-vluchtelingen in het hart van deze groene zone en het domein zal onmiddellijk zijn eigenheid verliezen.

Ook is het zo dat verzoekers zeer vaak gebruik maken van de recreatiezone van het domein Hengelhoef, met zwembad, wandelgebied en diverse vormen van recreatie hetgeen onmogelijk wordt gemaakt, minstens zeer ernstig wordt bemoeilijkt door de inrichting van het domein als asielcentrum.

Verwerende partij draagt de toegegeven onmiddellijke bedoeling om het domein met een drie kilometer lange en twee meter en half hoge afspanning te omheinen (...).

Vooreerst zou hierdoor een onherroepelijke esthetische schade berokkend worden aan het ganse domein en de omliggende buurt, welke geheel in strijd is met de algemene architectonische structuur en bestemming van dit gebied.

Vervolgens zou hierdoor een belangrijk deel van het domein ingepalmd worden door een constructie, die niet enkel de allures zou wegdragen van een versterkte vesting, maar veel erger één van de toegangen tot het domein zou afsnijden en aldus de toegankelijkheid van het domein ernstig zou bemoeilijken, de wandeloppervlakte en het landschap ernstig inperken.

Het zwembad wordt trouwens hiertoe gesloten en zal voor verzoekers, evenals de overige bevolking niet meer toegankelijk zijn.";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat niet wordt geraakt aan de recreatieve, toeristische en groenvoorzieningen die los staan van het

opvangcentrum, dat de beboste oppervlakte toegankelijk blijft, dat het zwembad niet wordt overgenomen, dat de bewering dat het domein volledig zou worden omheind met een kilometerslange en twee meter en half hoge afspanning onwaar is, dat desgevallend, nadat hiervoor een stedenbouwkundige vergunning zal zijn verleend, de onmiddellijk aansluitende omgeving van de verblijfsaccommodatie zal worden omheind, dat verzoekers dus net zo goed als vroeger zullen kunnen leven in een groene omgeving zoals voorheen het geval is geweest en kunnen genieten van de wandel-, fiets- en horecamogelijkheden en dat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat zij als naaste buurtbewoners vroeger gebruik hebben gemaakt van de verblijfsaccommodatie;

Overwegende dat blijkens de recreatiegids die verzoekers overleggen in het domein mogelijk is wat volgt :

"Het verkeersvrije Hengelhoef met haar visvijvers, dennenbossen, beukenlanen en heidelandschappen vormt een verrassend decor voor wandelaars en fietsers.

Voor sportievelingen is het volgende mogelijk : heerlijk joggen, fit-o-meter, voetbal, tennis, basket en volley.

Tijdens de vakantiemaanden en de weekends staat een enthousiaste animatieploeg voor hen klaar, met een dagelijks wisselend programma, waarin het clownfestival, de poppenkast, de huifkar, ... vaste waarden zijn.

Een handig betaalmiddel voor de verschillende activiteiten is de pretkaart. Deze kaart biedt tal van mogelijkheden : spoorfietsen, midgetvoetbal, minigolf, dobbertonnen, waterfietsen, roeibootjes, racen met de gocarts of mini-auto's en een ritje met de Hengelhoef-Express of huifkar. De grote speeltuin daarentegen is het hele jaar gratis toegankelijk.

Leergierige natuurvrienden kunnen terecht in het bijenpaviljoen, gelegen aan de reeën- en schaapsweide, terwijl avonturiers eropuit kunnen trekken in natuurpark 'Ten Haagdoornheide'";

dat het wegvallen van de verblijfsaccommodatie zonder invloed is op hogerstaande recreatieve mogelijkheden; dat het verder gebruik van een reeds bestaande verblijfsaccommodatie niets verandert aan het groen

karakter van de omgeving; dat de vrees van verzoekers voor een omheining niet gesteund is op concrete en aanneembare gegevens; dat het subtropisch zwembad buiten de verblijfsgelegenheid valt, de bestreden beslissing erop overigens geen betrekking heeft en uit niets blijkt dat deze de niet-toegankelijkheid ervan zal meebrengen;

Overwegende dat verzoekers voorts wijzen op de waardevermindering van het eigendom waarvan zij naakte eigenaar en vruchtgebruiker zijn; dat een financieel nadeel, mocht dit er al zijn, een nadeel is dat niet moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf juli tweeduizend en een, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad  
G. DEBERSAQUES, staatsraad,

E. BREWAEYS, staatsraad,  
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. WIJNANTS.**

**J. BOVIN.**